

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

20 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Kumar Arun XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 06.08.2019 – 04.12.2019

instanța de apel: 20.01.2020 – 14.07.2020

Instanța de recurs: 01.10.2020 – 20.04.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 decembrie 2019, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Kumar Arun a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 900 (nouă sute) unități convenționale, echivalentul a 45 000 (patruzeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a practica activități legate de organizarea și transportarea persoanelor peste hotarele Republicii Moldova, pe un termen de 4 ani.

A fost dispusă încasarea din contul lui Kumar Arun, mijloacele bănești rezultate din infracțiune, în valoare de 4660 euro (echivalentul în lei moldovenești la ziua executării hotărârii) - în bugetul statului.

A fost soluționată, soarta corpurilor delictive.

A fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 2100 lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpatul Kumar Arun, începând cu perioada lunii martie 2019 și continuând până la 02.07.2019, urmărind scopul obținerii directe a unui folos financiar de pe urma organizării migrației ilegale pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene

a cetățenilor Indiei, stat cu risc sporit de migrație, a făcut parte dintr-o reuniune stabilă de persoane, creată în prealabil pentru comiterea infracțiunii menționate, din componența căreia fac parte XXXXX XXXXX, o persoană neidentificată pe nume XXXXX, originari din India, precum și alte persoane în curs de identificare, formând în acest sens un grup criminal organizat, repartizând rolurile între ei. Astfel, XXXXX XXXXX, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Arun Kumar și alte persoane neidentificate, acționând cu intenție directă, a organizat intrarea pe teritoriul Republica Moldova din Republica Armenia, la 05.03.2019 și 15.06.2019, a cetățenilor originari din India, stat cu risc sporit de migrație, și anume a lui XXXXX XXXXX, contra sumei de 5000 euro și a lui XXXXX XXXXX, contra sumei de 10280 euro, care nu sunt nici cetățeni și nici rezidenți ai Republicii Moldova. Ulterior, Kumar Arun, împreună cu ceilalți coparticipanți la comiterea infracțiunii, printre care și XXXXX XXXXX, a organizat pe teritoriul mun. Chișinău, șederea ilegală a cetățenilor Indiei, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, fiind închiriate în acest sens camere în „Suisse Hostel”, situat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 148, ap. 14, cât și apartamentul nr. 42 de pe str. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, pe perioada organizării de către Kumar Arun a migrației ilegale în spațiul Uniunii Europene, în special în Italia și Franța. Ca rezultat, la 28.06.2019, Kumar Arun, cu mijlocul de transport cu n/î XXXXX XXXXX, a organizat tranzitarea teritoriului Republicii Moldova de către XXXXX XXXXX, din mun. Chișinău către punctul de trecere a frontierei Leușeni-Albița Auto, unde a organizat ieșirea ilegală de pe teritoriul Republicii Moldova în direcția României, însă, XXXXX XXXXX a fost stopat de către reprezentanții Poliției de Frontieră.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Kumar Arun a comis infracțiunea prevăzută de art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal: *organizarea, în scopul obținerii direct sau indirect a unui folos financiar sau material, a intrării, șederii, tranzitării ilegale pe teritoriul statului sau a ieșirii de pe acest teritoriu a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, săvârșită asupra mai multor persoane, de mai multe persoane, de un grup criminal organizat.*

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Malai Ina a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Kumar Arun în conformitate cu prevederile art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, să fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul plasării în câmpul muncii peste hotarele țării pe un termen de 4 ani.

Banii ridicați de la inculpatul Kumar Arun în sumă de 950 euro și 1990 euro - de încasat în beneficiul statului, fiind mijloace bănești rezultate din infracțiune. Totodată, reieșind din faptul că infracțiunea a fost comisă în complicitate, în conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod procedură penală și art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost solicitat să fie

dispusă încasarea din contul inculpatului Kumar Arun, contravaloarea sumei de 7640 euro - mijloacele bănești dobândite de inculpat ca urmare a săvârșirii infracțiunii (15280 euro/2).

A dispune și încasarea din contul inculpatului, cheltuielile judiciare în mărime de 2100 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a menționat că:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, inculpatului Kumar Arun, urma să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia;

- la stabilirea termenului și categoriei de pedeapsă inculpatului, instanța de judecată urma să țină cont de criteriile de individualizare a pedepsei și anume că inculpatul a săvârșit infracțiunea în cadrul unui grup criminal organizat;

- din speță s-a constatat că bunurile rezultate din infracțiune, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale ale inculpatului sunt mijloacele bănești pretinse și încasate de la victime în mărime de 15280 euro, împărțită la doi. Astfel, interesul inculpatului a fost unul pecuniar, cu scop de îmbogățire prin metode ilegale, prin urmare reținând prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod procedură penală, este necesară confiscarea în proprietatea statului a mijloacelor bănești dobândite de către inculpat ca urmare a săvârșirii infracțiunii;

- la fel, prima instanță greșit a respins solicitarea privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului. Deși alin. (3) art. 227 Cod de procedură penală, prevede că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, aceasta este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le asigure la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Totodată legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 din Codul de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat astfel: (1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare. Având în vedere norma expusă, este evident că solicitarea acuzatorului de stat era mai mult decât motivată, iar instanța de judecată urma să încaseze cheltuielile judiciare din contul inculpatului Kumar Arun, în mărime de 2100 lei, cheltuieli pentru efectuarea expertizei bancnotelor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 14 iulie 2020, a fost admis în parte apelul procurorului, casată sentința în partea laturii penale și a cheltuielilor de judecată cu pronunțarea în acest sens a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Kumar Arun a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 900 (nouă sute) unități convenționale (45000 lei), cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții și practica activitatea de organizarea și transportarea persoanelor peste hotarele Republicii Moldova pe un termen de 4 (patru) ani.

A fost dispusă încasarea de la Kumar Arun, în beneficiul statului, suma de 2100 (două mii una sută) lei, cu titlul de cheltuieli judiciare, pentru efectuarea expertizei judiciare nr.34/12/1-R-3075 din 27.09.2019.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la examinarea acestei cauze penale, prima instanță a admis o eroare de drept, stipulată în art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind necesară rejudecarea cauzei cu referire la fapta reținută în sarcina inculpatului, dat fiind faptul constatării incorecte de către prima instanță a stării de fapt și de drept ale comiterii infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, de către inculpatul Kumar Arun, or, constatarea făcută nu corespunde nemijlocit circumstanțelor în care fapta a fost comisă.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, și în urma rejudecării cauzei, instanța de apel a constatat următoarea stare de fapt:

Kumar Arun în perioada lunii martie 2019 și continuând până la 02.07.2019, urmărind scopul obținerii directe a unui folos financiar de pe urma organizării migrației ilegale pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene a cetățenilor Indiei, stat cu risc sporit de migrație, a făcut parte dintr-o reuniune stabilă de persoane, creată în prealabil pentru comiterea infracțiunii menționate, din componența căreia fac parte XXXXX XXXXX, o persoană neidentificată la moment pe nume XXXXX, originari din India, precum și alte persoane în curs de identificare, formând în acest sens un grup criminal organizat, repartizând rolurile între ei. Astfel, XXXXX XXXXX, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Kumar Arun și alte persoane neidentificate la moment, acționând cu intenție directă, a organizat intrarea pe teritoriul Republica Moldova din Republica Armenia, la 05.03.2019 și 15.06.2019, a cetățenilor originari din India, stat cu risc sporit de migrație, XXXXX XXXXX, contra sumei de 5000 euro și XXXXX XXXXX, contra sumei de 10280 euro, care nu sunt nici cetățeni și nici rezidenți ai Republicii Moldova. Ulterior, Kumar Arun, împreună cu ceilalți coparticipanți la comiterea infracțiunii, printre care și XXXXX XXXXX, a organizat pe teritoriul mun. Chișinău, șederea ilegală a cetățenilor Indiei, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, fiind închiriate în acest sens, cameră în „Suisse Hostel”, situat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 148, ap. 14, cât și apartamentul nr. 42 de pe str. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, pe perioada organizării de către Kumar Arun a migrației ilegale în spațiul Uniunii Europene, în special în Italia și Franța. Ca rezultat, la 28.06.2019, Kumar Arun, cu mijlocul de transport cu n/î XXXXX XXXXX, a organizat tranzitarea teritoriului Republicii Moldova de către XXXXX XXXXX, din mun. Chișinău către punctul de trecere a frontierei Leușeni-Albița Auto, unde a organizat ieșirea ilegală de pe teritoriul Republicii Moldova în direcția

României, însă, XXXXX XXXXX a fost stopat de către reprezentanții Poliției de Frontieră.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Kumar Arun a comis infracțiunea prevăzută de art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, individualizată prin: organizarea, în scopul obținerii, direct sau indirect, a unui folos financiar sau material, a intrării, șederii, tranzitării ilegale pe teritoriul statului sau a ieșirii de pe acest teritoriu a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, săvârșită asupra mai multor persoane, de mai multe persoane, de un grup criminal organizat.

Instanța de apel a reținut că în prima instanță, respectiva cauză a fost judecată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza cererii scrise personal de inculpat (Vol.II, f.d.9), acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 02.10.2019 (Vol.II, f.d.69-70).

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Kumar Arun în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatului Kumar Arun este pe deplin demonstrată prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum sunt: declarațiile martorilor XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, Malai Andrei, corpurile delictive: bani în sumă totală de 950 euro; originalul ordinului de încasare a numerarului nr.03409 din 24.06.2019 pe o filă; originalul ordinului de eliberare a numerarului nr.49188 din 24 iunie 2019 pe o filă; originalul cererii de primire a transferului MoneyGram, pe o filă, cu nr. 55589865; un CD de format DVD-R, pe care se află înregistrări audio și video a convorbirilor telefonice și întâlnirilor ce au avut loc între Malai Andrei și Kumar Arun, cu numărul MFP638UA30124739, CMDR4, 7 GBCFMWM03-0002 M416; un CD de format DVD-R, cu nr. B3125VD06060706LH, pe care se află date extrase din telefonul de model Samsung Galaxy S7 Edge, cu numărul de IMEI: 356160071125217, ce aparține lui XXXXX XXXXX; un CD de format DVD-R, cu inscripția BD-RE Blu-ray Disc 25 GB, 2x, pe care se află date extrase din telefonul de model Samsung J5 IMEI: 1) 356823073803731/01 și IMEI 2): 356824073803739/01, S/N. RZ8H11JFBK,

ce aparține lui XXXXX XXXXX; un CD de format DVD-R, cu inscripția BD-RE Blu-ray Disc 25 GB, 2x, pe care se află date extrase din telefonul de model Samsung Galaxy Note 3, cu numărul de IMEI: 354201060890437/01, S/N: RF8FB1JJGDB, ce aparține învinuitului Kumar Arun, care au fost împachetate într-un plic; procesul-verbal de confruntare din 18.07.2019, efectuată între învinuitul Kumar Arun și martorul XXXXX XXXXX; procesul-verbal de confruntare din 23.07.2019, efectuată între învinuitul Kumar Arun și martorul Malai Andrei; procesul-verbal de confruntare din 23.07.2019, efectuată între învinuitul Kumar Arun și martorul XXXXX XXXXX; procesul-verbal de ridicare din 28.06.2019, potrivit căruia, de la XXXXX XXXXX, născut la 25.04.1994, de origine din India, Jalandhar, a fost ridicat telefonul mobil de model Samsung S7 edge, numărul de IMEI: 356160071125217, în care se află cartela SIM de la Moldcell nr. XXXXX; procesul-verbal de ridicare din 02.07.2019, potrivit căruia, de la XXXXX XXXXX, născut la 25.04.1994, de origine din India, Jalandhar, a fost ridicat originalul pașaportului acestuia, emis de autoritățile competente din India, seria și nr. L 9486234 din 16.05.2014, valabil până la 15.05.2024; procesul-verbal de ridicare din 02.07.2019, potrivit căruia, de la XXXXX XXXXX, născut la 23.06.1993, a fost ridicat telefonul mobil de model Samsung IMEI: 1) 356823073803731/01 și IMEI 2): 356824073803739/01, S/N. RZ8H11JFBK, cu cartela SIM nr. 062049516 și originalul pașaportului seria și nr. S 4115534 emis de autoritățile competente din India, Jalandhar, valabil de la 03.07.2018 până la 02.07.2028; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.07.2019, potrivit căruia, au fost cercetate: pașaportul eliberat pe numele XXXXX XXXXX, născut la 25.04.1994, emis de autoritățile competente din India, seria și nr. L 9486234 la 16.05.2014, valabil până la 15.05.2024; pașaportul eliberat pe numele XXXXX XXXXX, născut la 23.06.1993, seria și nr. S 4115534, emis de autoritățile competente din India, Jalandhar, valabil 03.07.2018 – 02.07.2028; procesul-verbal de percheziție din 02.07.2019, potrivit căruia, în rezultatul percheziției efectuate la domiciliul lui Kumar Arun, au fost depistate și ridicate, printre altele, următoarele obiecte: 950 euro; ordinul de eliberare a numerarului nr. 49188 din 24.06.2019, beneficiar XXXXX XXXXX; cererea de primire a banilor nr. 55589865, prin programul „Money Gram”, din Armenia, a sumei de 949,64 euro, de la XXXXX XXXXX; ordin de încasare a numerarului nr. 03409 din 24.06.2019, depunător XXXXX XXXXX; 1 990 euro; telefonul mobil cu nr. de IMEI 354201060890437/01, SN RF8FB1JJGDB, cu cartela SIM 079827705; procesul-verbal de ridicare din 22.07.2019, potrivit căruia, de la Malai Andrei, a fost ridicat un CD de format DVD-R, pe care se află înregistrările audio și video a convorbirilor telefonice și întâlnirilor ce au avut loc între Malai Andrei și Kumar Arun; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.07.2019, potrivit căruia, a fost cercetat un CD de format DVD-R, pe care se află înregistrările audio și video a convorbirilor telefonice și întâlnirilor ce au avut loc între Malai Andrei și Kumar Arun; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.07.2019, potrivit căruia, au fost cercetate telefoanele mobile ridicate de la Kumar Arun, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX; procesul-verbal de

cercetare la fața locului din 23.07.2019, potrivit căruia, au fost cercetate datele extrase din telefoanele mobile ridicate de la Kumar Arun, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.07.2019, potrivit căruia, au fost cercetate obiectele ridicate în rezultatul percheziției efectuate la domiciliul lui Kumar Arun și percheziției corporale a lui Kumar Arun din 02.07.2019.

La capitolul individualizării pedepsei inculpatului Kumar Arun, instanța de apel a considerat că concluzia primei instanțe este corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale, fiind respectate prevederile art. 61, 75, 76-78, penal, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Sanțiunea art. 362¹ alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 1150 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 5 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, sau cu lichidarea persoanei juridice.

În contextul art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă, în privința inculpatului Kumar Arun, instanța a identificat căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

În conformitate cu art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanțe agravante, instanța a identificat – săvârșirea infracțiunii prin participație.

Art. 364¹ alin. (8) Cod procedura penală stipulează că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei sub formă de închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Așadar, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, echivalentul a sumei de 45 000 lei, or, pedeapsa stabilită de prima instanță a fost motivată, individualizată și aplicată în corespundere cu prevederile legale, fiind respectat principiul proporționalității și va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, totodată fiind inoportun de a stabili o pedeapsa privativă de libertate,

așa cum a pledat acuzatorul de stat, or, Kumar Arun anterior nu a fost judecat, a recunoscut integral vinovăția și a contribuit la descoperirea infracțiunii.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Kumar Arun, cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei judiciare pe cauza penală, în sumă de 2100 lei, instanța de apel, reiterând prevederile art. 142 alin. (1), art. 143 alin. (1) pct. 6), art. 227-229 Cod de procedură penală, a considerat-o întemeiată, menționând că cheltuielile de judecată în sumă de 2100 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3075 din 27.09.2019, urmează a fi achitate anume din contul lui Kumar Arun, având în vedere că, la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Kumar Arun, contravaloarea sumei de 7640 euro, mijloace bănești dobândite de inculpat ca urmare a săvârșirii infracțiunii (15280 euro/2), instanța de apel reiterând conținutul prevederilor art. 162 alin. (1) pct. (4) Cod penal și art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, a menționat că în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că, inculpatul Kumar Arun, împreună cu XXXXX XXXXX, au obținut de la victime o remunerație sub formă de bani, în mărime de 5000 euro și 10280 euro, în total fiind primită suma de 15280 euro. Totodată, în cadrul urmăririi penale, de la inculpatul Kumar Arun au fost ridicați bani, în sumă de 990 euro și 1990 euro, în total fiind ridicată suma de 2980 euro.

Astfel, raportând prevederile legale sus enunțate la materialele cauzei, instanța de apel a stabilit că prima instanță întemeiat a reținut că nu poate fi supusă confiscării speciale din contul inculpatului o sumă de bani mai mare decât cea primită de la victime ca remunerație. Prin urmare, suma de 4660 euro – dobândită ca urmare a săvârșirii infracțiunii - care nu a fost depistată la inculpat – a fost încasată din contul inculpatului Kumar Arun și trecută în bugetul statului.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

5.1. În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- decizia este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei inculpatului cât și în partea refuzului de a dispune încasarea de la inculpat a mijloacelor bănești conform solicitării părții acuzării;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege, toate fiind valabile în prezenta cauză penală;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 61 și 75 Cod penal. Circumstanțele comiterii infracțiunii denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acesteia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia. Concluziile instanțelor de fond, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale;

- conform prevederilor art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, bunurile rezultate din infracțiune se confiscă. Din speță s-a constatat, că bunurile rezultate din infracțiune, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale ale inculpatului sunt mijloacele bănești pretinse și încasate de la victime în mărime de 15280 euro/2. Astfel, acuzarea a constatat că, interesul inculpatului a fost unul pecuniar, cu scop de îmbogățire prin metode ilegale, astfel încât, cu referire la prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, urmau a fi confiscate mijloacele bănești dobândite de către inculpat ca urmare a săvârșirii infracțiunii.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar declarat, raportat la actele cauzei și motivele avansate de recurent, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta este parțial întemeiat, urmând a fi dispusă casarea parțială a deciziei contestate, pentru considerentele de fapt și de drept expuse în contextul ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat în speță, acesta se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când:

6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;*

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că sub aspectul acestor temeuri de casare, procurorul consideră că instanța de apel eronat a menținut pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță, care este prea blândă relativ faptei comise și circumstanțelor cauzei, totodată instanțele eronat au soluționat chestiunea privind aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal.

7.1. Analizând decizia contestată în raport cu argumentele recursului și temeiurile de drept invocate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deși acuzatorul de stat invocă dezacordul cu soluția instanțelor de fond în partea individualizării pedepsei cu amendă stabilită inculpatului, Colegiul consideră că instanța de apel la menținerea soluției primei instanțe, corect a interpretat și aplicat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel stabilind corect noile limite ale pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (3) Cod penal, la caz fiind reținute în calitate de circumstanțe atenuante, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, iar în calitate de circumstanță agravantă, săvârșirea infracțiunii prin participație.

Sanțiunea art. 362¹ alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 1150 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 5 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

Astfel, instanțele de fond ținând cont de circumstanțele cazului, și anume că inculpatul Kumar Arun a recunoscut vina, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, corect a aplicat pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, echivalentul sumei de 45 000 lei, or, pedeapsa stabilită fiind motivată, individualizată și aplicată în corespundere cu prevederile legale, fiind respectat principiul proporționalității și va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, totodată fiind inoportun de a stabili o pedeapsa privativă de libertate, așa cum a pledat acuzatorul de stat, or, Kumar Arun anterior nu a fost judecat, a recunoscut integral vinovăția și a contribuit la descoperirea infracțiunii.

Totodată, în același context urmează a fi menționate și prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a motivat suficient soluția sa, ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, faptul că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, nu a fost anterior condamnat, astfel stabilind corect cuantumul și influența pedepsei sub formă de amendă asupra corectării și reeducării inculpatului Kumar Arun.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele din recurs precum că instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual-penale, deoarece instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Mai mult, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat în latura pedepsei, Colegiul atestă că acestea în esență sunt identice celor din cererea de apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus, complet, argumentat și motivat legal.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor motivelor de critică asupra pedepsei, invocate în apelul procurorului.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal lărgit conchide că eroarea invocată prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea, hotărârea atacată în respectiva parte fiind legală și întemeiată, iar recursul neîntemeiat.

7.2. La capitolul argumentelor recurentului sub aspectul prezenței erorilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit apreciază că acestea sunt întemeiate, întrucât în urma analizării deciziei contestate se atestă că instanța de apel a oferit o apreciere superficială argumentelor din apelul părții acuzării, iar unele motive cu privire la confiscarea contravalorii bunurilor rezultate din infracțiunea comisă, nu au primit aprecierea instanței.

În sensul respectiv, instanța de apel fără a judeca fondul problemei privind confiscarea contravalorii bunurilor rezultate din infracțiunea comisă, a abordat superficial respectiva chestiune, fapt care generează constatarea temeiurilor de casare a deciziei contestate prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Cu titlul preliminar, se relevă că potrivit art. 162 Cod de procedură penală și art. 106 Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (*inclusiv valorile valutare*): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. (4) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.

Prin sentință, prima instanță a dispus asupra corpurilor delictive: 950 euro și 1990 euro, anexate la cauza penală, să fie transmise în contul statului, la intrarea în vigoare a sentinței, totodată și încasarea din contul lui Kumar Arun, mijloacele bănești rezultate din infracțiune, în valoare de 4660 euro (echivalentul în lei moldovenești la ziua executării hotărârii) - în bugetul statului, în total prima instanță dispunând încasarea sumei de 7600 euro.

Totodată, Colegiul penal lărgit notează că la constatarea faptei, atât prima instanță cât și instanța de apel, au reținut că în sarcina inculpatului Kumar Arun, că: „...*Kumar Arun a făcut parte dintr-o reuniune stabilă de persoane, creată în prealabil pentru comiterea infracțiunii menționate, din componența căreia fac parte XXXXX XXXXX, o persoană neidentificată pe nume XXXXX, originari din India, precum și alte persoane în curs de identificare, acționând cu intenție directă, a organizat intrarea pe teritoriul Republica Moldova din Republica*

Armenia, la 05.03.2019 și 15.06.2019, a cetățenilor originari din India, stat cu risc sporit de migrație, XXXXX XXXXX, contra sumei de 5000 euro și XXXXX XXXXX, contra sumei de 10280 euro,...”.

Judecarea cauzei în prima instanță a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul recunoscând integral învinuirea înaintată.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că deși instanțele au reținut în fapta inculpatului suma de 15280 euro, pentru organizarea migrației ilegale, aceste instanțe nu au clarificat obiectiv și motivat care este mărimea corectă a contravalorii bunurilor rezultate din infracțiunea comisă, ce urmează a fi supusă confiscării, reieșind din fapta reținută în sarcina inculpatului Kumar Arun. În acest sens instanța de recurs ține să menționeze că nu este clară motivarea instanței de apel privind încasarea a ½ din suma constatată ca fiind obținută în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului, devreme ce din faptele recunoscute de către inculpat și constatate ca fiind săvârșite de către inculpat prin decizia instanței de apel rezultă că acesta nu a acționat de sine stătător, ci împreună cu alte persoane (*care nu sunt identificate și numărul cărora nu este stabilit*) și care sunt prevederile legale pe care s-a bazat instanța de apel pronunțând soluția de încasare parțială a acestei sume.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit notează că, confiscarea specială este o pedeapsă complementară care constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a tuturor sau a unei părți din bunurile care se află în proprietatea condamnatului și care au fost destinate, folosite sau rezultate din infracțiune prin una din următoarele modalități: a) destinate și folosite la săvârșirea infracțiunii; b) dobândite de condamnat ca urmare a săvârșirii infracțiunii; c) venituri obținute prin folosirea bunurilor și valorilor dobândite pe cale criminală; b) banii și cadourile primite nelegitim; e) valoarea serviciilor primite nelegitim.

Prin bunuri rezultate din săvârșirea infracțiunii se înțelege bunuri obținute prin efectuarea acțiunii care formează elementul material al infracțiunii săvârșite.

Bunuri rezultate din infracțiune constituie orice avantaj economic obținut în urma săvârșirii infracțiunilor penale. Avantajul economic poate consta într-un bun de orice natură, corporal sau incorporal, mobil sau imobil, precum și acte juridice sau documente care atestă un titlu sau un drept asupra unui bun.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit apreciază că instanța de apel nu a clarificat cuantumul confiscării contravalorii mijloacelor bănești utilizate pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (3) Cod penal.

Astfel, instanța de apel nu a reacționat corespunzător la neconformarea primei instanțe la regulile stabilite în practica judiciară constantă, privind evaluarea necesității aplicării confiscării speciale prin prisma jurisprudenței CtEDO, și a menținut soluția primei instanțe în partea măsurii de siguranță, care este prematură.

Potrivit jurisprudențe constante a CtEDO, efectul Articolului 6 este, printre altele, de a plasa un „tribunal” sub o obligație de a petrece o examinare adecvată a pozițiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa, având în vedere că Curtea nu este chemată să examineze dacă argumentele sunt întrunite în mod adecvat (*Perez v. France [GC]*, nr. 47287/99, § 80, ECHR 2004 I, și *Buzescu v. România*, nr. 61302/00, § 63, 24 mai 2005). Cu toate acestea, deși Articolul 6 obligă instanțele să motiveze deciziile sale, aceasta nu poate fi înțeles ca impunându-se un răspuns detaliat la fiecare argument (*Van de Hurk v. the Netherlands*, 19 Aprilie 1994, §§ 59 și 61, A no. 288, și *Burg v. France (dec.)*, no. 34763/02, ECHR 2003-II). Întinderea obligației de a motiva poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (*Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain*, 9 decembrie 1994, A nr. 303-A și 303-B, § 29 și § 27; și *Helle v. Finland*, 19 decembrie 1997, § 55).

În speță, Colegiul penal lărgit reține că în decizia contestată, instanța de apel s-a limitat la o motivare superficială, fără a elucida și analiza circumstanțe concrete ale cauzei care au fost invocate de acuzatorul de stat la argumentarea necesității încasării din contul inculpatului a contravalorii bunurilor rezultate din infracțiune.

În cauza *Ruiz Torija v. Spain* (§§ 29-30) CtEDO, a menționat că „...o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. Această obligație este întotdeauna subiectul prevederii că instanța poate considera necesar de a nu răspunde la argumentele care sunt vădit irelevante, neîntemeiate, abuzive sau în orice alt fel inadmisibile datorită prevederilor legale clare sau unei practici judiciare constante în privința unor tipuri de argumente similare”.

Astfel, Colegiul penal lărgit statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este insuficient motivată în partea aplicării prevederilor art. 106 Cod penal, nefiind oferite răspunsuri la toate argumentele înaintate în apel, ceea ce este incident cazului de casare invocat de recurent și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții întemeiate, cu respectarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în apelul declarat în prezenta speță, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui **Kumar Arun XXXXX**, în partea soluționării chestiunii privind aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 iunie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion